



Arrest

nr. 64 767 van 13 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 27 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P.J. STAELENS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, tot de Bassa tribe te behoren en christen te zijn. U bent geboren in Tiko (North West Province) op 15 oktober 1980 en groeide daar ook op. Op 22 jarige leeftijd ging u in Limbe (North West Province) in opleiding bij (A.O.), een elektricien die een vriend was van uw moeder. U woonde ook in zijn appartement. Op 20 december 2003 waren jullie alleen in het atelier en vroeg hij u om hem te tonen hoe volwassen u al was. U deed uw broek uit en hij begon uw penis aan te raken en u oraal te bevredigen. U ontdekte dat u homoseksueel was en had verdere seksuele contacten met (A.O.). Op 4 januari 2004 werden jullie ontdekt in de badkamer door de buurvrouw (F.A.). Jullie werden door buurtbewoners geslagen en naar de traditionele chef gebracht. U gaf toe dat u een relatie had met iemand van hetzelfde geslacht. De chef vervloekte u en sloot u op in het beestenhok. U werd er geslagen en moest drankjes drinken om het ongeluk uit uw lijf te wassen. U

werd ziek en na tien dagen, op 15 januari 2004 werd u vrijgelaten. U keerde terug naar het huis van (A.O.) die nog opgesloten zat. U werd verder lastiggevalen door de burens die u aanmaanden om te vertrekken en stenen gooiden. De eigenaar zei dat hij jullie niet langer kon huisvesten. Toen (A.O.) enkele dagen na u vrijkwam zei u dat u terug zou keren naar uw moeder in Tiko. In Tiko ging u schoonmaken in een internetcafé. U ontmoette er (B.) die u internet wilde leren kennen. Op 22 oktober 2004 ging u een boek ophalen in het huis van (B.). Hij begon u complimenten te geven waardoor u begreep dat hij ook homoseksueel was. Jullie begonnen een langdurige relatie. (B.) introduceerde u aan (N.) en u begon een relatie met hem. Op 10 oktober 2008 werd u met (N.) betrapt terwijl jullie in zijn kantoor seksuele betrekkingen hadden. Jullie werden naar buiten gebracht en geslagen door de menigte. De politie kwam tussenbeide en nam jullie mee naar het politiebureau waar u werd opgesloten. Uw medegevangenen dreven de spot met u en stalen uw eten omwille van uw homoseksuele geaardheid. U werd door een rechter of magistraat ondervraagd over het incident en u gaf toe dat u sinds 2003 homoseksuele activiteiten had. Zonder een uitspraak te doen stuurde de vrouw u terug naar de cel. Uw oom was tijdens de zitting aanwezig en stelde u nadien voor aan een vriend van hem die zei dat hij u wilde helpen en u vragen stelde over uw homoseksuele activiteiten. U oom sloot een deal met een politieagent en na één week opsluiting, op 17 oktober 2008, kon u ontsnappen. In samenspraak met uw oom besloot u naar Buea te verhuizen, omdat uw vriend (B.) daarheen verhuisd was en er een cybercafé had. Hij was ondertussen niet langer actief homoseksueel. U werd co-manager van het internetcafé van (B.). Op 30 augustus 2010 namen jullie een medewerkster aan voor het café, genaamd (M.M.). Op 17 november 2010 werd (M.M.) doodgereden toen ze op weg was van het internetcafé naar huis. U werd door een vriend (Co.), ingelicht dat de familie heel kwaad was op u en op weg was naar het internetcafé. Hij zei dat u in gevaar was en u besloot te vertrekken. U ging naar uw oom die intussen in Lukumba woonde en bleef er één nacht. Hij bracht u in contact met een man genaamd (T.J.) die u het land uit hielp. Op 22 november 2010 verliet u Kameroen en dezelfde dag kwam u aan in België. Op 24 november 2010 vroeg u in België asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde Kameroen te hebben verlaten uit vrees voor de familie van uw werkneemster (M.M.), die u verantwoordelijk achtte voor haar dood. Verder heeft u problemen gekend in Kameroen omwille van uw homoseksuele geaardheid (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 09 maart 2011, hierna CGVS, p. 3).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er na onderzoek van het administratief dossier manifeste tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal en uw verklaringen in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal.

In de vragenlijst (opgesteld bij de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 23 december 2010, hierna vragenlijst) gaf u namelijk aan dat u ruzie had met uw baas die tot een andere stam behoorde en u in 2004 gearresteerd werd en enkele dagen opgesloten in de gevangenis (zie vragenlijst p. 2, punt 3.5). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen dat u in 2004 werd betrapt tijdens het hebben van homoseksuele betrekkingen met uw baas (A.O.) en gedurende een week werd opgesloten door de traditionele chef van Limbe. De politie kwam niet tussen (CGVS, p. 4).

Volgens uw verklaringen in de vragenlijst werd u in 2008 een tweede keer gearresteerd voor een u onbekende reden (zie vragenlijst, p. 2, punt 3.5). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u evenwel dat u in 2008 werd gearresteerd nadat u betrapt was met de eigenaar van het cybercafé waarvoor u werkte (CGVS, p. 4).

Tenslotte stelde u in de vragenlijst dat u na uw ontsnapping uit de gevangenis naar Boya vluchtte waar u twee jaar verbleef alvorens naar België te komen, en dit omdat de politie u ook op deze locatie zocht (zie vragenlijst, p. 2, punt 3.5). In uw verklaringen op het Commissariaat-generaal zei u echter dat u gedurende uw verblijf in Buea nieuwe problemen kende in 2010 die uw vertrek uit Kameroen veroorzaakten (CGVS, p. 3). U werd er namelijk gezocht door de familie van uw werkneemster (M.M.), die u verantwoordelijk achtte voor haar dood (CGVS, pp. 5-6).

De vaststelling dat u verklaringen betreffende de gebeurtenissen in uw land van herkomst dermate van elkaar afwijken doet ernstige vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Wanneer er u gevraagd werd waarom u uw homoseksuele geaardheid niet aangaf bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat men u vroeg om een samenvatting van de feiten te geven (CGVS, p. 3). Gezien zowel uw vrees voor de familie van (M.M.) als uw homoseksuele geaardheid

cruciale elementen uitmaken van uw asielrelaas (CGVS, p. 3) kan er echter van u worden verwacht dat deze zou vermelden wanneer er u expliciet gevraagd wordt de belangrijkste feiten die uw vrees ondersteunen te noemen.

Vervolgens kunnen een aantal bedenkingen worden gemaakt bij de problemen die u had omwille van de dood van (M.M.) en het daaruit volgende besluit van u om het land te verlaten.

Zo slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat de familie van (M.M.) u verantwoordelijk achtte voor het ongeluk. Immers, (M.M.) werd gedood in een verkeersongeluk op weg naar huis (CGVS, p. 5). Het is bijgevolg onmiskenbaar dat de bestuurder van het voertuig haar dood heeft veroorzaakt en niet u, aangezien u zich op dat moment in het internetcafé bevond (CGVS, p. 6). Het is dan ook vreemd dat de familie zich onmiddellijk tegen u keerde en niet tegen de bestuurder. Bovendien kon u zelf niet uitleggen waarom de familie van (M.M.) u verantwoordelijk achtte voor haar dood (CGVS, p. 6). Uw veronderstelling dat de familie dacht dat u tot de geheime genootschap 'Nijongo' hoorde omwille van de uitlatingen die uw tante deed in het internetcafé (CGVS, p. 6) is louter hypothetisch. Ook de andere redenen die u aanhaalde, namelijk dat u haar werkgever was en dat de familie negatief over u denkt en u een 'slecht' persoon vindt (CGVS, p. 6), zijn zeer vaag. Aldus is het weinig geloofwaardig dat de familie van (M.M.) u verantwoordelijk achtte voor haar dood en u om die reden wilde doden.

Het is in dat opzicht zeer bevreemdend dat u louter op basis van het telefoontje van uw vriend (Co.) besloot om te vluchten en zelfs om Kameroen te verlaten, zonder dat u effectief bedreigd of aangevallen werd (CGVS, p. 3 en p. 6). U concludeerde in samenspraak met uw oom dat het beter was om het land te verlaten, daar u gezocht werd voor het plegen van een moord (CGVS, p. 6)

Er dient te worden opgemerkt dat u nooit heeft geïnformeerd naar de gebeurtenissen om de ernst van uw situatie na te gaan. U bent evenmin naar de Kameroense autoriteiten gegaan om bescherming te vragen voor eventuele wraakacties van de familie (CGVS, p. 6). Daar u onschuldig was en er geen bewijzen tegen u waren is er geen reden om aan te nemen dat zij u niet zouden willen of kunnen beschermen. U verklaart dat u dit niet noodzakelijk achtte en u dacht dat de familie u ook daar zou kunnen vinden (CGVS, p. 7) zijn daarbij geen afdoende redenen om zich niet tot Kameroense autoriteiten te richten. Gezien de impact die de beslissing om Kameroen te verlaten heeft op uw leven komt het niet doorleefd over dat u niet heeft getracht zich te informeren over de ernst van uw situatie alvorens deze beslissing te nemen. Bovendien mag er van u worden verwacht dat u eerst de mogelijkheden tot interne bescherming zou uitputten alvorens zich op internationale bescherming te beroepen.

Voorts kunnen volgende bemerkingen gemaakt worden bij uw homoseksuele geaardheid.

U geeft tegenstrijdige verklaringen over de manier waarop u uw homoseksualiteit ontdekte en beleefde. Wanneer u de vraag werd gesteld op welke leeftijd u zich aangetrokken voelde tot mannen, zei u dat het begon toen u als kind met uw vriendje (I.) speelde en jullie het fijn vonden elkaar oraal te bevredigen (CGVS, p. 9). Dit is echter in strijd met uw eerdere verklaring dat u ontdekte dat u homoseksueel was in 2003 in het atelier van (A.O.) (CGVS, p. 4).

U verklaarde dat u drie relaties heeft gehad maar u geeft tegenstrijdige verklaringen over de periodes waarin u deze relaties had. Zo stelde u aanvankelijk dat u eerst een korte relatie had met (A.O.) eind 2003, begin 2004. Daarna had u gedurende van 2005 tot 2008 een relatie met (N.). Tenslotte was u van 2008 tot 2010 samen met (B.) (CGVS, pp. 6-7). Later verklaarde u echter dat u na (A.O.) eerst een relatie had met (B.) vanaf 22 oktober 2004 (CGVS, p. 8) en u via hem (N.) leerde kennen met wie u een relatie begon op 15 september 2005 (CGVS, p. 8). Wanneer er u gevraagd werd wanneer u (B.) leerde kennen stelde u dan weer 2005, toen u in het internet-café begon schoon te maken (CGVS, p. 9). Tenslotte verklaarde u dat u in 2008 wel opnieuw zakenpartners werd met (B.), maar hij toen niet langer homoseksuele relaties wenste (CGVS, p. 9). Buiten deze ernstige tegenstrijdigheden dient nog te worden opgemerkt dat wanneer u over uw relatie met (B.) vertelde, u hem verscheidene (vijf) keren verwarde met (Ch.) (CGVS, pp. 7-8). Het is opmerkelijk dat u (B.) verwisselt met (Ch.) daar u uitdrukkelijk stelde dat deze laatste geen partner was maar een heteroseksuele vriend van u (CGVS, p. 7).

Verder verklaarde u dat u niet weet of er in Tiko ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen bestaan en waar ze elkaar ontmoeten (CGVS, p. 11). U verklaarde geen kennissen of vrienden te hebben die homoseksueel zijn (CGS, p. 11). Vooral het feit dat u het niet weet is opmerkelijk voor iemand die jarenlang actief was als homoseksueel (CGVS, p. 4 en p. 9). U gaf verder aan dat u geen enkele organisatie kent in Kameroen die vecht voor de rechten van homoseksuelen (CGVS, p. 10). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt is er in Kameroen ten minste één organisatie die opkomt voor de rechten van homoseksuelen in Kameroen, namelijk Adhefo (zie landeninformatie). U had evenwel nog nooit van deze naam gehoord (CGVS, p. 11).

Gevraagd of er incidenten waren met homoseksuelen in uw land verwees u enkel naar een beschuldiging op de radio van de zangers 'Petit Pays' en 'Gilbey' (CGVS, p. 11). Verder kende u geen homoseksuelen met problemen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt

blijkt echter dat er in 2006 verschillende media een lijst publiceerden met foto's en namen van bekende politici, zakenmannen en muzikanten die homoseksueel zouden zijn. Deze lijst deed heel wat stof opwaaien (zie landeninformatie). Daarenboven vonden er in Kameroen verschillende arrestaties (en veroordelingen) plaats van homoseksuelen, in de periode dat u homoseksuele betrekkingen had (CGVS, p. 8). Men kan verwachten dat iemand met een homoseksuele geaardheid een meer dan gewone belangstelling zou hebben voor de berichtgeving rond dit thema en de publicatie van de lijst.

U heeft zich overigens pas nadien, in België, geïnformeerd naar de wetgeving die de straf bepaald voor homoseksuelen in Kameroen (CGVS, p. 10). Gezien het risico zich voordeed in Kameroen is het wederom niet logisch dat u zich daar niet over informeerde toen u zich nog in het land bevond.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid. Bijgevolg kan de credibiliteit van de door u aangehaalde en aan uw homoseksuele geaardheid gerelateerde vervolging dan ook in vraag worden gesteld.

Tenslotte kan worden opgemerkt dat u – toen naar uw verwachtingen betreffende uw homoseksualiteit in België werd gevraagd – aangaf dat u zich niet langer homoseksueel voelt en u er niet mee wil doorgaan (CGVS, p. 10). Dit roept bijkomende vragen op naar de waarachtigheid van uw beweerde homoseksuele geaardheid.

Tenslotte kunnen nog volgende bedenkingen worden gemaakt bij de problemen die u ten gevolgen van uw geaardheid zou hebben gehad in Limbe en in Tiko.

Zo verklaarde u dat u zowel in Limbe als in Tiko betrappt werd terwijl u de liefde bedreef met iemand van het andere geslacht, respectievelijk in de gemeenschappelijke badkamer (CGVS, p. 4) en de bureau van het internetcafé (CGVS, p. 3). In beide gevallen bleek de deur niet op slot (CGVS, p. 3 en p. 4). Deze onvoorzichtige manier van handelen is echter weinig verenigbaar met uw verklaring dat homoseksualiteit in Kameroen een geheim is dat nooit in publiek getoond wordt (CGVS, p. 10 en p. 11.) In datzelfde opzicht is het vreemd dat u tegenover de traditionele chef toegaf dat u al veel langer homoseksuele betrekkingen had (CGVS, p. 4), terwijl hij u enkel vroeg of het waar is of u die dag met (A.O.) betrekkingen had gehad (CGVS, p. 4). U was zich immers bewust van de homofobe houding die de Kameroense maatschappij overwegend aanneemt.

Tenslotte legt u vage en onwaarschijnlijke verklaringen af met betrekking tot uw problemen met de autoriteiten in 2008. U verklaarde dat u in het politiekantoor van Tiko werd opgesloten omwille van uw homoseksuele geaardheid. U diende voor iemand te verschijnen maar weet niet of het een rechter of magistraat was (CGVS, p. 5). U vertelde dat uw oom iemand meenam om u op borg vrij te krijgen maar u weet niet of het een advocaat was (CGVS, p. 5). Indien uw oom gerechtelijke stappen wilde ondernemen om u vrij te krijgen is het overigens vreemd dat hij reeds na een week besloot het op een akkoord te gooien met een bewaker om u te laten ontsnappen (CGVS, p. 5). Gezien u op illegitieme wijze uit de gevangenis ontsnapte is het ook opmerkelijk dat u gedurende de twee volgende jaar dat u in Buea verbleef, een plaats gelegen in dezelfde provincie als Tiko (CGVS, p. 5), nooit problemen kreeg met de autoriteiten terwijl u een normaal, zichtbaar leven leidde en zelfs geregistreerd zaakvoerder was van een internetcafé in Buea (CGVS, pp. 6-7).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde kopieën van uw geboorteakte en identiteitskaart bevatten enkel identiteitsgegevens die in casu niet meteen in twijfel worden getrokken. U legt verder geen bewijs voor om de door u ingeroepen vervolgingsfeiten te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet evenals een schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker voert aan dat het inderdaad niet logisch is dat de familie van (M.M.) hem verantwoordelijk heeft geacht voor haar dood. Hij stelt dat hij niet op de hoogte is van de exacte reden waarom hij verantwoordelijk wordt geacht voor haar dood doch dat hij heeft getracht om de commissaris-generaal

een mogelijke reden te verschaffen. Waar de commissaris-generaal het niet geloofwaardig vindt dat hij op basis van een mededeling via de telefoon heeft beslist om Kameroen te verlaten zonder effectief bedreigd of aangevallen te zijn geweest, merkt verzoeker op dat het niet vreemd is dat hij niet heeft gewacht totdat de woedende menigte bij hem was om hen te vragen waarom hij verantwoordelijk werd geacht voor de dood van (M.M.). In dit geval liep hij de kans gelyncht te worden. Verzoeker stelt dat men niet uit het oog mag verliezen dat hij wegens zijn homoseksuele geaardheid reeds verschillende keren door andere burgers werd mishandeld. Hij betoogt dat hij aldus een gegronde reden had om niet te wachten op verdere uitleg en meteen te vluchten.

Inzake de opmerking van de commissaris-generaal dat hij geen beroep heeft gedaan op de Kameroense autoriteiten, voert verzoeker aan dat het meer dan duidelijk is waarom hij zich niet tot de Kameroense autoriteiten heeft gewend. Hij stelt dat hij enerzijds reeds door de autoriteiten was opgepakt en gevangengezet wegens zijn geaardheid en anderzijds uit de gevangenis ontsnapt is. Verzoeker merkt op dat hij geen vertrouwen meer had in de autoriteiten en tevens hun aandacht niet heeft willen trekken.

Waar de commissaris-generaal vaststelt dat verzoekers verklaringen betreffende zijn homoseksuele relaties tegenstrijdigheden bevatten, betoogt verzoeker dat de commissaris-generaal is vertrokken vanuit het standpunt dat hij niet homoseksueel is en daarna op zoek is gegaan naar argumenten om haar visie kracht bij te zetten. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal deze argumenten blijkbaar heeft gevonden in enkele tegenstrijdigheden in zijn verklaringen betreffende zijn relaties.

Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal vooroordelen lijkt te hebben ten aanzien van homoseksuelen. De commissaris-generaal gaat er volgens verzoeker van uit dat homoseksuelen elkaars aanwezigheid constant opzoeken en meerdere wisselende seksuele contacten hebben. Verzoeker merkt op dat dit getuigt van een enge visie op de seksualiteitsbeleving van homoseksuelen. Hij stelt dat het feit dat hij geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen noch andere homoseksuelen kent, geen grond is om te twifelen aan zijn geaardheid. Dit bewijst volgens verzoeker enkel dat hij niet de aanwezigheid van andere homoseksuelen heeft opgezocht. Verzoeker stelt voorts dat het feit dat hij nooit heeft gehoord van Adhefo evenmin een reden is om te twifelen aan zijn geaardheid. Hij is immers nooit actief op zoek gegaan naar een organisatie die opkomt voor de rechten van homoseksuelen. Verzoeker stelt dat deze organisatie ook niet algemeen bekend was gelet op het taboe op homoseksualiteit in Kameroen.

Verzoeker betoogt dat het feit dat hij niet exact wist welke strafmaat ten aanzien van homoseksuelen is bepaald in Kameroen absoluut geen grond is om te twifelen aan zijn geaardheid. Hij stelt dat dit opnieuw bewijst dat de commissaris-generaal op zoek is gegaan naar argumenten om haar vooringenomenheid over zijn geaardheid te bevestigen.

Verzoeker merkt op dat de commissaris-generaal zich beroept op uitspraken die hij nooit heeft gedaan. Hij heeft namelijk nooit beweerd dat hij niet langer homoseksueel is. Verzoeker stelt dat als de commissaris-generaal een uitspraak in dergelijke zin heeft opgevangen, dit een misverstand of een miscommunicatie betreft. Verzoeker benadrukt nog steeds homoseksueel te zijn en beschouwt dit niet als een of andere vlag van voorbijgaande aard.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J.-C. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*,

Genève, 1992, nr.204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt, zoals door de commissaris-generaal terecht wordt vastgesteld, geen begin van bewijs bij ter ondersteuning van zijn voorgehouden reisweg en asielmotieven, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid.

Verzoekers verklaringen betreffende zijn homoseksuele geaardheid zijn niet aannemelijk. Uit het administratief dossier blijkt dat er manifeste tegenstrijdigheden zijn tussen zijn verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en deze in de 'vragenlijst'. Zo heeft verzoeker in de vragenlijst verklaard dat hij in 2004 ruzie heeft gehad met zijn baas die tot een andere stam behoort en dat hij gearresteerd werd (administratief dossier, stuk 8) terwijl hij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij in 2004 betrappt werd toen hij homoseksuele betrekkingen had met zijn baas en dat hij werd opgesloten door de chef van de lokale gemeenschap (administratief dossier, stuk 3, p. 4). Voorts heeft verzoeker in de vragenlijst aangegeven dat hij in 2008 opnieuw werd gearresteerd voor een hem onbekende reden (administratief dossier, stuk 8) terwijl hij op het Commissariaat-generaal verklaarde dat hij in 2008 werd gearresteerd nadat hij betrappt werd met de baas van het cybercafé waar hij werkte (administratief dossier, stuk 3, p. 4).

Gevraagd waarom hij zijn homoseksuele geaardheid niet heeft aangegeven bij de Dienst Vreemdelingenzaken, verklaarde verzoeker *"Vrouw vroeg om algemeen te zijn, samenvatting van de feiten te geven"* (*ibid.*, p. 3). Deze verklaring kan evenwel niet worden aangenomen. Van een kandidaat-vluchteling, die aanvoert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpcedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element als zijn homoseksuele geaardheid zou vermelden aangezien deze de reden vormden van zijn vermeende arrestaties.

Tevens werd terecht vastgesteld dat verzoeker op het Commissariaat-generaal (i) tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd inzake de periodes waarin hij homoseksuele relaties heeft gehad met (A.O.), (N.) en (B.); (ii) (B.) vijf keren heeft verward met (Ch.), een heteroseksuele vriend; (iii) gesteld heeft dat hij niet weet of er ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen zijn in Tiko; (iv) gesteld heeft dat hij zich pas in België heeft geïnformeerd naar de wetgeving die de strafmaat bepaalt voor homoseksuelen in Kameroen.

Verzoeker beperkt zich inzake deze incoherenties en onwetendheden tot het uiten van algemene ongefundeerde beweringen die niet dienstig zijn om de motieven aan de grondslag van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen.

Verzoeker voert voorts geen concreet verweer ten aanzien van de vaststellingen in de bestreden beslissing dat (i) hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent de manier waarop hij zijn homoseksualiteit heeft ontdekt en beleefd; (ii) hij niet op de hoogte is van incidenten met homoseksuelen in zijn land van herkomst; (iii) de door hem aangevoerde problemen die hij ten gevolge van zijn geaardheid in Limbe en Tiko zou hebben gehad, niet geloofwaardig zijn. Deze motiveringen vinden steun in het dossier, zijn terecht en pertinent en blijven, daar zij door verzoeker niet dienstig worden weerlegd, onverminderd overeind.

Dient overigens te worden opgemerkt dat verzoeker omtrent zijn actuele seksuele voorkeur heeft verklaard *"Ik denk dat ik niet meer tot mannen ben aangetrokken, want veel gebeurd"*; *"[...] ik kan niet verder doen met deze 'shit', ik wil een beter persoon worden [...]"* en *"Ik heb geen passie voor homoseksuelen meer, ik voel me geen homoseksueel meer [...]"* (*ibid.*, p. 10). Dat verzoeker nooit heeft beweerd dat hij niet langer homoseksueel is en dat het een misverstand of een miscommunicatie betreft, kan niet worden aangenomen.

Voormelde vaststellingen ondermijnen op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen betreffende zijn homoseksuele geaardheid en de aan deze geaardheid gerelateerde vervolging.

De commissaris-generaal heeft dienvolgens terecht opgemerkt dat de door verzoeker aangevoerde problemen naar aanleiding van de dood van zijn werkneemster, (M.M.), niet aannemelijk zijn. Verzoeker heeft van deze problemen geen melding gemaakt in de vragenlijst. Zo heeft verzoeker in de vragenlijst verklaard dat hij na zijn ontsnapping uit de gevangenis in 2008 naar Boya is gevlucht, dat hij daar twee jaar heeft verbleven en dat de politie hem nog steeds zoekt (administratief dossier, stuk 8). Geheel in strijd hiermee heeft verzoeker op het Commissariaat-generaal verklaard dat hij in november 2010 verantwoordelijk werd geacht voor de dood van zijn werkneemster, (M.M.), dat hij door haar familie gezocht werd en daarom Kameroen heeft verlaten (administratief dossier, stuk 3, p. 3; p. 5-6). Deze omissie en tegenstrijdige verklaring omtrent een essentieel element van zijn asielrelaas ondermijnt verder de geloofwaardigheid van het relaas.

Voorts beperkt verzoeker zich inzake de redenen waarom de familie van (M.M.) hem verantwoordelijk heeft geacht voor haar dood tot de loutere verwijzing naar zijn verklaringen zoals afgelegd op het Commissariaat-generaal. Hij doet hiermee geen afbreuk aan de terechte vaststelling dat deze verklaringen zeer vaag zijn. De commissaris-generaal concludeert op basis van deze vaststellingen op goede grond dat het niet geloofwaardig is dat de familie van (M.M.) verzoeker verantwoordelijk heeft geacht voor haar dood.

De commissaris-generaal heeft tevens op goede grond gemotiveerd dat het niet aannemelijk is dat verzoeker louter op basis van een mededeling van zijn vriend (Co.) via de telefoon heeft besloten te vluchten zonder dat hij effectief werd bedreigd of aangevallen.

Verzoekers verweer dat hij niet heeft gewacht op verdere uitleg vermits hij vroeger reeds werd mishandeld door andere burgers omwille van zijn homoseksuele geaardheid, kan, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn homoseksuele geaardheid, niet worden aanvaard.

Voornoemde vaststellingen ondergraven derhalve de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen betreffende de problemen naar aanleiding van de dood van zijn werkneemster, (M.M.).

Indien verzoekers relaas inzake zijn problemen naar aanleiding van de dood van zijn werkneemster (M.M.) al geloofwaardig is, *quod non*, kan van verzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij zich in eerste instantie tot de eigen autoriteiten wendt voor bescherming alvorens een beroep te doen op internationale bescherming. Internationale bescherming kan immers pas worden verleend wanneer alle redelijke middelen tot het verkrijgen van bescherming in het land van herkomst zijn uitgeput.

Verzoekers betoog dat hij de aandacht van de autoriteiten niet op zich heeft willen vestigen vermits hij wegens zijn seksuele geaardheid reeds door de autoriteiten was opgepakt en gevangengezet en uit de gevangenis is gevlucht, kan omwille van de hogere vaststellingen niet overtuigen.

Verzoeker voert geen concreet verweer ten aanzien van de motivering in de bestreden beslissing dat hij nooit heeft geïnformeerd naar de gebeurtenissen om de ernst van zijn situatie na te gaan. Het voormelde getuigt van desinteresse en doet verder afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.1. Verzoeker vraagt in subsidiaire orde de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.2. Verzoeker voert geen argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas (zie *sub* 2.2.2.) en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

W. MULS